

РЕШЕНИЕ

№ 341

гр. Смолян, 16.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СМОЛЯН в публично заседание на двадесети юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Сийка Златанова

при участието на секретаря Сирма Купенова
като разгледа докладваното от Сийка Златанова Гражданско дело №
20225440101145 по описа за 2022 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Ищецът „***“ ЕООД – Смолян, представлявано от Н.Б.С. е предявил иск с правна квалификация чл. 432, ал. 1 КЗ срещу ответника ЗАД „**“ АД – София, представлявано от А.П.Л. и Р.К.Д. за сумата от 7 432 лв., представляваща обезщетение за имуществени вреди, настъпили на 22.08.2022 г., ведно със законната лихва, считано от 11.11.2022 г. до окончателното плащане. Размерът на иска е уточнен с молбата от 14.11.2022 г. на л. 10, с оглед на който е определена и дължимата държавна такса, като неправилно не е отразена от съда в намаления размер в доклада по чл. 140 ГПК и в окончателния доклад по делото.

Фактическите твърдения, на които ищецът основава предявения иск се свеждат до следното: Собственик е лек автомобил **, модел **, с рег. № **, закупен на лизинг на 09.05.2007 г. от „***“ ЕООД за сумата от 69 930 лв. На 22.08.2022 г., около 00.00 ч., в гр. Смолян, Е.Б.М., с ЕГН ***** управлява собствения си лек автомобил „***“, с рег. № **. Навлизайки в правия участък в района на ул. „***“ № *, в резултат на превишена скорост (102 км./ч. при разрешени 50 км./ч., установено по ДП № 315/2022) се качва на десния тротоар, минава през пътен знак и се удря в паркирания на площадката пред дома на управителя на ищеца лек автомобил, описан по-горе. Пътно-транспортното произшествие /ПТП/ е описано в Констативен протокол за ПТП на МВР ОДМВР – Смолян, Сектор пътна полиция № 00-9391/25.08.2022 г. По случая е образувано досъдебно производство № 315/2022 г. по описа на РУ – гр. Смолян (преписка №2202/2022 по описа на РП – гр. Смолян). В хода на разследването е назначена и извършена комплекса автотехническа експертиза, в заключението по която вещото лице подробно е описало механизма на

настъпване на пътно-транспортното произшествие /ПТП/, причините и условията за същото, скоростта на движение на автомобила, като в крайна сметка изводът е, че ПТП е настъпило по вина на г-н М.. Към момента на настъпване на ПТП гражданската отговорност на Е.Б.М. е застрахована при ЗАД "****" АД, по силата на застрахователна полица № BG/23/122002410705, със срок на покритие от 13.08.2022 г. до 12.08.2023 г. По силата на този договор "ЗАД ****" АД покрива отговорността за причинените от него на трети лица, неимуществени и имуществени вреди, свързани с притежаването и използването на цитирания лек автомобил, за който застрахования отговаря съгласно българското законодателство. Към ЗАД "****" АД е предявено искане за оценка на щетите по автомобила и за заплащане на застрахователно обезщетение за причинените имуществени вреди, въз основа на което е образувана преписка по щета № 0410-470-0051/2022. По образуваната преписка са представени и приложени всички документи, които съобразно нормативните изисквания, установяват настъпването на събитието, вида и размера на причинените вреди. Изпълнени са всички искания на застрахователя за представяне на необходимите документи. Извършени са огледи на увредения автомобил и са описани щетите по него, вкл. са направени и снимки. С намерение отношенията с ответното застрахователно дружество да бъдат уредени извънсъдебно, ищецът е осъществил кореспонденция с негови представители. Със становище изх. № АЗ-15-3730/20.10.2022 г. ЗАД "****" АД уведомява г-н С., че съгласно изготвената по случая техническа експертиза по щета е установено, че възстановяването на автомобила надвишава 70 % от действителната му стойност и в тази връзка съгласно чл. 390, ал. 2 от КЗ е налице „тотална щета“. Поради наличието на тотална щета увреденият автомобил е снет от регистрация, съобразно нормативно установения ред за това. В тази връзка, позовавайки се на Раздел II, чл. 15, т. 3 от Наредба № 24 за задължително застраховане и за методиката за уреждане на претенции за обезщетение за вреди, причинени на Моторни превозни средства, ЗАД "****" АД заявява, че ще заплати на г-н С. застрахователно обезщетение за нанесени вреди в размер на 75 % от 7 424, 68 лева. По тази причина на 10.11.2022 г. по сметка на ищеца са изплатени 5 568,11 лв. Счита, че с това действие ответното дружество признава основателността на претенцията. Размерът на така определеното от ЗАД "****" АД обезщетение, съответно на определената от него действителна стойност на автомобила, е значително занижен.

Описаното ПТП съставлява осъществяване на застрахователния риск по сключената застраховка "Гражданска отговорност" между ЗАД ** АД и причинителя на претърпените от „****“ ЕООД имуществени вреди – Е.Б.М.. Институтът на застраховката „Гражданска отговорност“ е уреден в нормата на чл. 429 КЗ. Отговорността на застрахователя е функционално обусловена и съвпада по обем с отговорността на деликвента. Тъй като към момента на увреждането съществува валидно застрахователно правоотношение на основание договор за застраховка "Гражданска отговорност" между прекия причинител на вредата и застрахователя следва да се ангажира отговорността на ЗАД ** АД като застраховател. Счита, че в настоящия случай са налице всички нормативно предвидени предпоставки за основателността на предявения иск: сключването на договор за застраховка "Гражданска отговорност" между ЗАД "****" АД и собственика на автомобила, управляван от

сочения като причинител на вредите към момента на настъпване на ПТП; настъпване на произшествието; вината на застрахователя за настъпване на произшествието; настъпили вредите и наличието на причинно-следствена връзка между произшествието и вредите. Доколкото обезщетението трябва да е равно на действително претърпените вреди към деня на настъпване на събитието, при тотална щета обезщетението трябва да е равно на действителната стойност на погиналото имущество към датата на погиване.

Относно определяне на размера на дължимото обезщетение при „тотална щета” е налице константна съдебна практика, съгласно която обезщетението, дължимо за причинените вреди на ищеца от водач на МПС, застрахован при ответника, възлиза на действителната пазарна стойност към датата на събитието /доколкото по такива цени ще може да се купи вещ от същия вид и качество като увредената/. Въпреки това, определената в становище изх. № АЗ-15-3730/20.10.2022 г. на ЗАД "***" АД действителна стойност съгласно Методиката за уреждане на претенции за обезщетение на вреди, причинени на МПС в размер на 7 424, 68 лева, от която същият е счел, че следва да заплати 75 % е силно занижена. Счита, че ЗАД "***" АД следва да изплати на ищеца обезщетение съответно на остатъка над изплатено такова до действителна стойност на увредения автомобил. Методиката за уреждане на претенции за обезщетение на вреди, причинени на МПС, е въведена съгласно чл.1, ал.3 от Наредба № 24/08.03.2006г. на Комисията за финансов надзор. Разпоредбата на чл.273, ал.2, пр.2 КЗ е възпроизведена в чл.15, ал.4 на Наредбата и препраща към приложения № 1-6. По силата на чл.2 от Методиката – Приложение №1 на Наредба № 24/08.03.2006г., същата се прилага от застрахователите и урежда и взаимоотношенията между трети лица, претърпели имуществени вреди и застрахователя, който дължи застрахователно обезщетение по задължителната застраховка по чл.249, т.1 КЗ – чл.3, ал.1, т.1 на Методиката. В разпоредбата на чл. 4 от Методиката изрично е предвидено, че се прилага като минимална долна граница, в случаите когато не са представени надлежни доказателства 4 /фактури/ за извършен ремонт на МПС в сервиз и за случаите, когато застрахователното обезщетение се определя по експертна оценка. Посочени норми, съпоставени със законоустановеното правило, че обезщетението по задължителна застраховка “Гражданска отговорност” обхваща действителната стойност на причинената вреда /чл. 273, ал. 2, пр. 1 КЗ/, чийто размер е ограничен до застрахователната сума по договора – чл. 267, ал. 3 КЗ/, налагат извода, че Методиката не дерогира приложението на разпоредбите на Кодекса за застраховането и не ограничава отговорността на застрахователя. Методиката представлява указание за изчисляване на размера на щетите на МПС в случаите, когато обезщетението се определя от застрахователя, на когото не са представени фактури за извършен ремонт в сервиз. Стойността на застрахователното обезщетение е ограничена само до минимален размер, съобразно с правилата, заложили в Методиката. При съдебно предявена претенцията за заплащане на застрахователно обезщетение застрахователното обезщетение следва да се определи по действителната стойност на вредата към момента на настъпване на застрахователното събитие – чл. 208, ал.3 КЗ, съобразно заключение на вещо лице, като съдът не е обвързан при кредитирането му да проверява дали не се надвишават

минималните размери по Методиката към Наредба № 24/08.03.2006 г. Процесното МПС е с година на производство 2007 г. и към датата на ПТП е на възраст 15 години и с пробег 206 000 км., като средната пазарна стойност на автомобили, сходни на процесния възлизал на приблизително 13 000 лева.

Претендира за разноски.

Ответникът в срока по чл. 131 ГПК депозира отговор на исковата, с който оспорва иска като неоснователен и недоказан, твърди, че определеното обезщетение в размер на 5 568,51 лв. е действително дължимото, което е изплатено на ищеца и с него изцяло са възстановени причинените щети от настъпилото ПТП.

Във връзка с пътнотранспортно произшествие, реализирано на 22.08.2022 г. и предявена от страна на Н. С. претенция за изплащане на застрахователно обезщетение, при ЗАД „**“ АД е заведена щета наш № 0410-470-0051- 2022. След анализ на представените от страна на застрахованото лице документи, по посочената преписка, от страна на ответника е реализирано плащане във връзка с предявената претенция.

Застрахователното обезщетение за имуществени вреди по МПС, което се дължи от застраховател по застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, се определя в съответствие с разпоредбата на чл. 499 от Кодекса за застраховането и клаузите на съответния застрахователен договор. Съгласно чл. 499, ал. 2 от КЗ обезщетението не може да надвишава действителната стойност на причинената вреда и се определя в съответствие с приетата от Комисията за финансов надзор Наредба и методика за уреждане на претенции за обезщетение за вреди, причинени на МПС.

В конкретния случай е налице тотална щета. Съгласно разпоредбите на чл. 386, ал. 2 от Кодекса за застраховането глава „Застрахователно обезщетение“ е установено, че „Обезщетението трябва да бъде равно на размера на вредата към датата на настъпване на събитието“. т.е. размерът на дължимото застрахователно обезщетение зависи от размера на конкретно настъпилите вреди. Съгласно практиката на ВКС, при вреди на имущество, застрахователното обезщетение е в размер на действително претърпените вреди. При пълно унищожаване на имущество обезщетението не може да надвишава действителната стойност на увреденото имущество, като действителната стойност на увреденото имущество не може да надвишава пазарната му стойност към деня на настъпване на събитието. При определяне на действителната стойност трябва да се има предвид, че за действителна се смята стойността, срещу която вместо застрахованото имущество може да се купи друго със същото качество, а за възстановителна - цената за възстановяване на имуществото от същия вид. (Решение № 115 от 09.07.2009 г. на ВКС по т.д. 627/2008 г. II т.о.; Определение № 767 от 09.12.2010 г. на ВКС по т.д. 507/2010 г. ТК). Според трайно установената съдебна практика, при тотална щета от действителната стойност на автомобила към момента на настъпване на застрахователното събитие следва да се приспадне стойността на запазените части (Решение №24.10.2013г. по т.д.№469/2012г. на ВКС, ТК, II т.о.; Определение №92 от 20.02.2014г. по т.д.№2662/2013г. на ВКС, Определение №92 от 20.02.2014г. по т.д. №2662/2013г. на ВКС). В случай, че се установи, че в процесния случай е налице тотална

щета, твърди, че запазените части са не по-малко от 25% от действителната стойност. Същите следва да бъдат приспаднати от действителната стойност на МПС към датата на настъпване на застрахователното събитие. Целта на приспадането на запазените части от дължимото застрахователно обезщетение при тотална щета е да не се допусне собственикът на увредения автомобил да получи едновременно както обезщетение от застрахователя в пълен размер, така и стойността на запазените части, които биха могли да бъдат реализирани на вторичния пазар.

С изплащането на цитираното застрахователно обезщетение ЗАД „**“ АД изцяло и напълно е възмездило вредите по процесното МПС, възникнали в резултат на гореописаното събитие, съобразно тяхната действителна стойност. С последното представляването дружеството е изпълнило надлежно задълженията си, произтичащи от сключения договор за застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите. Плащане на обезщетение в по-голям размер би довело до неоснователно обогатяване на ищеца.

Моли съда да отхвърли предявения иск. Претендира присъждане на деловодните разноски.

В съдебно заседание ищецът се представлява от адв. Л. С., редовно преупълномощен, който поддържа предявения иск и моли да бъде уважен. В писмената защита процесуалният представител адв. С. заявява, че действителната стойност на увредения автомобил при констатираната тотална щета е 11 390 лв. без ДДС, тъй като запазените части са на стойност 1 500 лв. без ДДС и размерът на дължимото обезщетение е 9 890 лв. – разликата между двете стойности. От последната сума следва да се приспаднат платените извънсъдебно 5 568,11 лв. и така се получава размера на дължимото обезщетение от 4 321,89 лв.

Ответникът не се представлява, в писмено становище счита иска за неоснователен и моли да бъде отхвърлен. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, платено от ищеца.

След като разгледа и обсъди становищата на страните, приложените и събраните в хода на съдебното дирене доказателства Съдът установи от фактическа и правна страна следното:

Не е спорно по делото и видно от копие на свидетелство за регистрация на МПС на л. 31 и удостоверението на л. 30, че ищецът е собственик на МПС ** ***, с рег. № ** в периода 19.06.2012 - 24.10.2022 г.

Видно от представения констативен протокол за ПТП с пострадали лица, съставен от мл. автоконтрольор Сектор ПП при ОДМВР - Смолян /л. 7/, на 22.08.2022 г. около 0:15 часа в гр. Смолян, ул. „**“ № * между МПС ** с рег. № **, управляван от Е.Б.М. и МПС ** *, с рег. № **, собственост на „**“ ЕООД е настъпило ПТП, като причина за него е описана „при избиране скоростта на движение водачът М. не се съобразява с релефа на пътя (остра лява крива), в резултата на което автомобилът се поднася, излиза в дясно извън пътното платно и удря паркирания лек автомобил с рег. № **.“ Като щети на последното МПС са описани деформирана задна дясна врата, заден десен калник, заден ляв калник, задна лява врата, прагове деформирани, заден мост и повреди по ходовата част. Автомобилът на виновния водач е бил с валидна застраховка Гражданска отговорност в **, полица

BG/23/122002410705.

Към момента на настъпване на ПТП ищецът също е имал валидна застраховка гражданска отговорност, видно от застрахователната полица BG/23/122002436590.

Ищецът чрез законния си представител уведомил ** застраховане с уведомление за щета на МПС от 25.08.2022 г.

По образуваната преписка за щета е извършен опис техническа експертиза от 29.08.2022 г., в който са описани причинените щети на автомобила на ищеца: врата задна лява необорудвана – степен на увреждане П; панел заден ляв – П; основа заден ляв панел – 3; гума задна лява – П; джантата задна лява – П; броня задна – 1; панел заден десен – 3; основа заден десен панел – 1; стоп десен – Р; джантата задна дясна – П; врата задна дясна необорудвана – П; шаси – П. Посочено е допълнителен оглед, задно окачване, оборудване задна врата.

В допълнителен опис техническа експертиза от 16.09.2022 г. са описани допълнителни щети на автомобила на ищеца: гредата задна лява надлъжна – 2; основа заден ляв калник – 2; гредата заден мост – П; носач заден ляв горен – П; носач заден ляв долен - преден – П; шенкел заден ляв – П; вежда задна лява – П; шенкел заден десен – П. Общата стойност на описаните като необходими за подмяна с нови части по двата описва възлиза на 10 224 лева, от които за изплащане са определени 7 998,56 лв.

Извършената на 19.10.2022 г. техническа експертиза по щета /л. 35/е определила действителна стойност на увредения автомобил към датата на събитието в размер на 9 900 лв., а изчисленото застрахователно обезщетение в частта необходимите нови части е определено на 7 998,56 лв., което надвишава с 70 % от действителната стойност, поради което е определено за изплащане обезщетение не по-малко от 75 % от действителната стойност, равняващо се на 7 425 лв.

В друга техническа експертиза от същата дата е определена за действителна стойност на автомобила към датата на събитието в размер на 7 424,68 лв., съответно обезщетението е определено в размер на 5 568,51 лв.

За последната стойност ответникът е изпратил уведомително писмо на 20.10.2022 г., че именно тази стойност ще бъде изплатена, тъй като на автомобила е нанесена тотална щета, съгласно чл. 390, ал. 2 КЗ.

С доклада по щетата от 26.10.2022 г. е определено за изплащане обезщетение в размер на 5 568,51 лв. на собственика на увредения от ПТП автомобил – „****“ ЕООД.

С платежно нареждане от 10.11.2022 г. по посочената от ищеца сметка в **** е преведена сумата от 5 568,51 лв.

Видно от удостоверение на л. 30, на 24.10.2022 г. е прекратена регистрацията на процесното МПС поради тотална щета.

Видно от представената фактура /л. 121/, на 03.11.2022 г. автомобилът е бракуван и на ищеца е платена сумата от 1 800 лв. с ДДС.

От заключението по назначената съдебно - автотехническа експертиза се установява, че причината за настъпилото ПТП е несъобразената скорост на водача на автомобила **, като от техническа гледна точка механизмът на настъпване на процесното ПТП и имуществените вреди, нанесени на застрахования лек автомобил марка **, модел ** с рег. № ** са в причинно - следствена връзка. Средно пазарната стойност на посоченото МПС към 22.08.2022 г. в техническото състояние, в което се намира, е 11 390,50 лева без ДДС. Действителната стойност на МПС към датата на настъпване на застрахователното събитие е 10 390,50 лв. /11390,50 лв.-1000 лв./. От направената частична калкулация на цената за възстановяване на увредения автомобил се установява, че възстановяването му е икономически нецелесъобразно, т.е. в случая има наличие на „икономически тотал“. Автомобилът е цялостно увреден (тотал щета). Паричната равностойност на 75 % от действителната стойност на МПС е 8 542,88 лева. В материалите по делото липсва информация за запазени части на МПС, които следва да се приспадат от обезщетението. Определя като най-добра оферта за изкупуване на годните части в размер на 1 000 лв.

В съдебно заседание вещото лице допълва, че към датата на събитието увредените части възлизат на 8 634,80 лв., представляващи над 70% от стойността на автомобила, като тоталната щета е определена на стойност 7 973,35 лв. Дори и да се приеме, че процентът за тотал щета е определеният от застрахователя на 75 %, то стойността на щетата надхвърля и тази сума.

Съдът кредитира заключението и устното допълнение към него като обективни и компетентни.

Образуваното във връзка с настъпилото ПТП ДП № 315/2022 г. на РУ-Смолян за престъпление по чл. 343, ал. 1, б., „а“, вр. чл. 342, ал. 1 НК е прекратено от прокурор в РП - Смолян с постановление за прекратяване на наказателно производство от 18.10.2022 г.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи:

Предявен е иск с правно основание чл. 432, ал. 1 КЗ.

Съгласно разпоредбата на чл. 432, ал. 1 от КЗ увреденото лице може да предяви пряк иск срещу застрахователя на причинителя на вредата, като с договора за застраховка Гражданска отговорност застрахователят се задължава да покрие отговорността на застрахования за причинени от него на трети лица имуществени и неимуществени вреди.

За да се ангажира отговорността на застрахователя по чл. 432, ал. 1 от КЗ, е необходимо към момента на увреждането да съществува валидно застрахователно правоотношение, породено от договор за застраховка „Гражданска отговорност“, между прекия причинител на вредата /респективно собственика на автомобила/ и застрахователя. Освен това следва да са налице и всички кумулативни предпоставки от фактическия състав на чл. 45 от ЗЗД, пораждащи основание за отговорност на прекия причинител спрямо увредения за обезщетяване на причинените вреди. Отговорността на застрахователя е обусловена от отговорността на застрахования деликвент, като застрахователят дължи обезщетение за вредите, доколкото

застрахованият е отговорен спрямо увреденото лице за репарирането им. Застрахователят по застраховка „Гражданска отговорност“ е длъжен при настъпване на застрахователното събитие да покрие всички причинени от застрахования на увреденото лице неимуществени и имуществени вреди - причинени загуби, които са пряка и непосредствена последица от увреждането.

Безспорно се установи по делото, че на 22.08.2022 г. е осъществено ПТП, при което е увреден автомобил ** **, с рег. № ** - собственост на дружеството – ищец. Безспорно се установи още, че към момента на настъпване на ПТП виновният водач - собственикът на МПС ** с рег. № **, е имал валидно сключена застраховка Гражданска отговорност на автомобилистите с ответника.

Съставеният от полицейския служител констативен протокол за ПТП се ползва с материална доказателствена сила относно причините за инцидента и вината на водача на автомобила **. Отговорността на застрахователя по застраховка Гражданска отговорност е функционално обусловена от отговорността на виновния водач, поради което констатациите в протокола обвързват застрахователя и имат доказателствена сила по отношение на него. Съдът приема, че описаната в протокола за ПТП обстановка е достоверна и безспорна, тъй като се потвърждава от заключението по СТЕ.

Безспорно се установи, че именно поведението на водачът на автомобила ** – Емилиян М., застрахован при ответника, с виновното си поведение е предизвикал процесното ПТП и причиняването на заявените от ищеца имуществени вреди по автомобила **. Това е така, тъй като същият се е движил с несъобразена с релефа на местността скорост, в нарушение на чл. 20, ал. 1 ЗДвП, като се е поставил в състояние да не може да спре, за да избегне удара с паркирания автомобил.

Безспорно се установи също от заключението по СТЕ, че всички заявени от ищеца щети са в причинно - следствена връзка с противоправното поведение на водача на застрахования по застраховката ГО, сключена с ответното дружество.

Ето защо съдът приема за безспорно установено ПТП, настъпило от противоправното поведение на водача на автомобила ** и причинените в резултат на това щети на автомобила ** - собственост на ищеца, което представлява фактическото основание за ангажиране отговорността на застрахователя по прекия иск на увреденото лице по чл. 432, ал.1 КЗ. В тази хипотеза увреденото лице, спрямо което застрахованият е отговорен, има право да иска обезщетението пряко от застрахователя по застраховка „Гражданска отговорност“ при спазване на изискванията на чл. 380 КЗ - отправена към застрахователя писмена застрахователна претенция, която в случая е налице.

Спорът между страните се свежда до определянето на размера на дължимото обезщетение.

Безспорно се установи от приетите по делото писмени доказателства – описи и доклад по щета и от заключението по СТЕ, че причинените на автомобила на ищеца вреди покриват понятието „тотална щета на моторно превозно средство“, въведено в чл. 390, ал. 2, изр.първо КЗ, тъй като стойността на увредените части надвишава 70 % действителната стойност на

автомобила към момента на настъпването на ПТП – факт безспорно установен по делото.

Съгласно ал. 1 на чл. 390 КЗ Преди изплащане на обезщетение, определено като тотална щета на моторно превозно средство, регистрирано в Република България, застрахователят изисква от ползвателя на застрахователна услуга удостоверение от компетентните регистрационни органи за прекратяване на регистрацията на моторното превозно средство, в което е отбелязано, че прекратяването на регистрацията е поради настъпилата тотална щета. По делото е представено такова удостоверение, издадено от ОДМВР – Смолян, сектор Пътна полиция /л. 30/, от което се установява, че регистрацията на автомобила е прекратена на 24.10.2022 г. именно поради тотална щета – факт признат от ответника с уведомителното писмо до ищеца от 20.10.2022 г..

Според т. 2 на изр. второ на ал. 2 от чл. 390 КЗ Стойността на разходите за необходимия ремонт се определя съгласно определения способ за обезщетяване въз основа на експертна оценка – при изплащане на парично обезщетение.

Безспорно се установи от САТЕ, че пазарната стойност на посоченото МПС към 22.08.2022 г. в техническото състояние, в което се намира, е 11 390,50 лева без ДДС. Стойността на запазените части – остатъчната стойност на автомобила се доказва от приетата фактура в последното заседание и е в размер на 1 500 лв. без ДДС. Следователно действителната стойност на автомобила към датата на настъпване на застрахователното събитие е 9 890,50 лв., от която следва да се приспадне и изплатеното от застрахователя обезщетение в размер на 5 568,51 лева и така полученият остатък представлява дължимото за изплащане обезщетение в размер на 4 321,99 лева. До този размер искът е основателен и следва да бъде уважен като бъде осъден ответникът да я заплати на ищеца, ведно със законната лихва, считано от датата на депозиране на исковата молба 11.11.2022 г. до окончателното плащане, а за разликата до пълния предявен размер от 7 432 лв. искът следва да бъде отхвърлен като неоснователен и недоказан.

Следва да се отбележи, че ищецът не е заявил искане за изменение на претенцията във връзка със заключението по САТЕ, нито е заявил оттегляне или отказ от иска в частта за горницата над уважената част от иска.

Относно разноските:

И двете страни са заявили претенции за присъждане на деловодните разноски. Ищецът е направил разноски в общ размер на 1 260 лв., от които 310 лв. за държавна такса, 150 лв. за вещо лице, както и 800 лв. за адвокатско възнаграждение.

Неоснователно е възражението на ответника за прекомерност на платеното адвокатско възнаграждение от ищеца, тъй като същото е в по-нисък размер от предвидения минимален такъв в чл. 7, ал. 2, т. 1 Наредба № 1 за МПРАВ, изчислен на 1 043,20 лв.

С оглед изхода от спора следва на основание чл. 78, ал. 1 ГПК да бъде осъден ответникът да плати на ищеца разноски в размер на 732,74 лв., пропорционално на уважената част от иска.

Ответникът е направил разноски за вещо лице в размер на 150 лв., а дължимото според съда възнаграждение на представлявалия го юрисконсулт следва да бъде определен в размер на

200 лв. с оглед липсата на фактическа и правна сложност на делото.

На основание чл. 78, ал. 3, вр. ал. 8 ГПК следва да бъде осъден ищецът да плати на ответника 146,46 лв. разноски, пропорционално на отхвърлената част от иска.

Мотивиран от изложеното Смолянският районен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА Застрахователно акционерно дружество „** – ***“ АД, ЕИК **, със седалище и адрес на управление **, представлявано от А.П.Л. и Р.К.Д. на основание чл. 432, ал. 1 от Кодекса за застраховането да заплати на „****“ ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление **, представлявано от Н.Б.С., сумата от 4 321,99 лева, представляваща обезщетение за имуществени вреди, причинени на автомобил марка **, модел ** P51, с рег. № **, в резултат от настъпило на 22.08.2022 г. пътно-транспортно произшествие в гр. Смолян, ул. „***“ № * по вина на застрахования водач в ответното дружество за Гражданска отговорност със застрахователна полица BG/23/122002410705, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 11.11.2022 г. до окончателното изплащане на вземането, като **ОТХВЪРЛЯ** като неоснователен и недоказан иска В ЧАСТТА за разликата над уважения размер от 4 321,99 лв. до пълния претендиран размер от 7 432 лв..

ОСЪЖДА „** – ***“ АД, ЕИК **, със седалище и адрес на управление **, представлявано от А.П.Л. и Р.К.Д. да заплати на основание чл. 78, ал. 1 ГПК на „****“ ЕООД, ЕИК *, със седалище и адрес на управление *, представлявано от Н.Б.С. разноски по делото в размер на 732,74 лв., пропорционално на уважената част от иска.

ОСЪЖДА „****“ ЕООД, ЕИК * със седалище и адрес на управление *, представлявано от Н.Б.С. да заплати на основание чл. 78, ал. 3, вр. ал. 8 ГПК на „** – ***“ АД, ЕИК **, със седалище и адрес на управление *, представлявано от А.П.Л. и Р.К.Д. деловодни разноски в размер на 146,46 лв., пропорционално на отхвърлената част от иска.

Решението може да бъде обжалвано в двуседмичен срок от връчването му на страните с въззивна жалба пред СмоС.

Решението да се връчи на страните, като на ищеца чрез адв. С.а на посочения в исковата молба съдебен адрес.

Съдия при Районен съд – Смолян: _____